

Pietisten.

Trettiondenionde årgången.

Första häftet.

Mars 1880.

Sefte 1880.

Tryckt hos Volstryderi-Bolaget Geftriland.

Käre Bröder! Gerna vill jag säga, hvad jag tror om betydelsen af de bibelspråk, som du anför. I Matth. 11: 12 lyda orden så här: "Men ifrån Johannes döparens dagar intill nu intages Guds rike med wäld, och de som göra wäld, rydda det till sig". Herren syftar med detta starka uttryck på den ifwer att ingå i Guds rike, som genom Johannes döparen hade blifwit uppväckt. Denna ifwer liknar han wid en riktig stormlöpning på Guds rike. Det ord, som han använder, begagnas i grefliga språket t. ex. om att i krig intaga besästadde städer, och det står i förträfflig öfwerensstämmelse med sådana uttryck som t. ex. Luk. 13: 24, der Herren säger: Kampen för att ingå genom den trånga porten. Äfwen annorstädes framställes ingåendet i Guds rike under bilden af en kamp, der det likasom gäller att genom krig eröfra en besästad stad. Se t. ex. 2 Tim. 4: 7: Jag har kämpat den goda kampen o. s. w. Att detta äfwen är meningen i Matth. 11: 12, det synes af sammanhanget. Om den andliga rörelse, som Herren åsyftar, kan du läsa i Matth. 3: 5, 6.

Frälsarens liknelser om senapstornet och surdegen i Matth. 13: 31—33 tror jag syfta på Guds rikets tillväxt både utåt och inåt. I början ser Guds rike ringa ut såsom ett senapstorn; men såsom senapstornet växer till ett stort träd, på hwilket foglarna under himmelen uppehålla sig, så utbreder sig också Guds rike och warder ett stort, wäldigt rike och en fristad för fridlösa och oroliga syndare. Jemför sådana uttryck som t. ex. Ps. 84: 5: Sparfwen hafwer funnit ett hus och swalan sitt bo, der hon lägger sina ungar, neml. dina altaren, Herre Zebaoth (Mesias öfwerf.). Och likasom surdegen har den egenskapen, att han genomtränger det mjöl, hwari han lägges, så har också Guds rike den bestaffenheten, att det genomtränger och ombildar alla förhållanden, der det kommer in. Jag wet wissjerligen, att de finnas, som tolka liknelsen om surdegen så, som menades med surdegen något ondt, som förderfwar Guds rike. Men dels ser jag, att Herren uti alla de i Matth. 13 förekommande liknelserna beskriwer Guds rikets egen art eller bestaffenhet, dels ser jag, att han efter ordalydelsen framställer surdegen och icke de tre skepporna mjöl såsom en bild af Guds rike, och det gör, att jag tror, att de gamles tolkning af denna liknelse är den riktiga. Att surdegen på andra ställen begagnas för att uttrycka något ondt (t. ex. de fariseers lära, deras strypteri o. s. w.), det förändrar icke saken, då ju både det goda och det onda har den egenskapen att genomtränga och ombilda alla förhållanden, der det kommer in.

Hwad angår din fråga, huruwida Paulus talar om kristna eller ogudaktiga, när han i 1 Cor. 11 säger, att den, som owärdigt äter och dricker (wid Herrans nattward), ådrager sig en dom, så lemnar sammanhanget i Pauli ord det mest otvetydiga swar. Paulus talar ju alldeles icke till werlden utan till de kristna i Korint. Med det owärdiga ätandet menar han det ofskickliga sätt, hwarpå somliga kristna i Korint betedde sig wid nattwarden (såsom också hans egna ord wisa). Att han talar om kristna, wisar han bäst i v. 32, der han om "domen", som de ådraga sig, säger: Men när wi dömas af Herren, så tuktas wi, på det att wi icke må warba med werlden förbömde. Der räknar ju Paulus sig sjelf in bland det folk, om hwilket han talar, då han säger "wi", och detta folk sätter han i motsats mot werlden. Swem ser icke då, att han menar kristna? Och om de kristna, som owärdigt äta, säger han, icke att de ådraga sig förbömelse — nej, sådan lära wet Paulus icke af — utan att de genom en dom af Gud tuktas, just på det att de icke måtte warba med werlden förbömde. Du ser alltså, att det icke är riktigt, när somliga kristna mena, att den, som lefwer i tron, aldrig kan på ett owärdigt sätt begå nattwarden. Just de kristna är det den apostoliska förmaningen gäller: Pröfwe en menniska sig sjelf och äte så af brödet och dricke af kalken (1 Kor. 11: 28). Om ett werldens nattwardsfirande talar bibeln aldrig ett ord.

Att Kristus har våra synder i sin lelamen upp på träd, såsom det heter i 1 Petr. 2: 24, det är, så widt jag begriper, mycket enkelt att förstå, och betyder ingenting annat, än att Kristus för våra synders skull leamligen lidit korsböden, på det att wi, såsom Petrus säger, skola wara döda från synden och lefwa för rättfärdigheten. Af detta språk skall du särskildt finna, hvad Petrus tänkte om meningen med Kristi död, nemligen icke att Kristus dog i vårt ställe, på det att wi måtte slipa dö, utan att Kristus dog för oss, på det att wi i honom måtte dö från synden o. s. w. Samma lära drifwer Paulus i 2 Cor. 5: 15, der han framställer alla troendes död från synden såsom grundad i Kristi död för alla. Vägen till ewigt lif är att dö från synden, och till en sådan död från synden skall Kristi död tjena de troende. Läs derom Rom. 6: 9—13. Ef. 5: 4, som i vår bibel öfversättes: "Näpsten ligger på honom, på det att wi skulle frid hafwa", lyder egentligen så här:

Vår frids tuktan är på honom, och den allra bästa förklaringen af dessa ord skall du finna i Ebr. 2: 10, 18 samt Ebr. 5: 8, 9. Slå upp och läs de språken!

Hwad jag många gånger sagt, det säger jag åter och åter igen: All sådan predikan, som gör Kristus till ett skydd eller en skärm för syndaren emot Gud, är i strid med evangelium. Hjelp och skydd behöfwa wi mot det, som är ondt, mot fiender, men till våra fiender hör icke Gud. Han har i stället älskat oss så, att han gifwit oss sin enfödde Son till en hjelp mot synden, döden, djefwulen och alla fiender. Den predikan, som gör Kristus till en hjelp, ett skydd emot Gud, upphäfwer den sanningen, att Fadren och Sonen äro ett; ty huru skulle de wara ett, om den ene hjälper oss emot den andre? Guds ord är wißt och gör de enfaldiga wisa; det håller i lif och dö. Blif därför enfaldigt wid Guds ord, så är du trygg. Hwad som står i bibeln, är ingen ny lära utan den gamla lära, på hwilken profeter och apostlar hafwa saligt lefwat och saligt dött. Men bibeln framställer aldrig Kristus ware sig såsom en skärm, som skall skylla syndaren för Gud, eller såsom en skärm som skall för syndaren bortskymma Gud. Twertom framställer hon honom såsom den, som är kommen från Gud för att föra oss hem till Gud. Gud ware ewinnerligen lofwad!

Hwad det skulle ligga för tröst deri, att "Gud icke ser de troendes synder", det förstår jag icke. För mig är det twertom en tröst att weta, att Gud ser alla mina synder, både dem jag sjelf ser och dem jag sjelf icke ser. Förbensfull är det mig och en tröst att så tala med honom om mina synder. Jag förmodar, att alla troende i werkligheten känna det på samma sätt. Hwarför skulle annars Kristus hafwa lärt oss bedja: "Fader vår, förlåt oss våra synder" — om han welat lära oss, att Gud icke ser våra synder? Sät därför fara alla sådana der oriktiga uttryck. Tryggast är att tala såsom Guds ord. Den enkla bibliska sanningen är ändå den, som till sist gifwer hjertat den största tryggheten och bringar Guds rike den mesta frukten, om den och icke alltid upplifwar känslan så som mycket annat, som man kan tala.

Såsom gansta lärariskt för den närwarande tiden må jag omtala för dig, hwad jag nyss sett uti en katolsk skrift med titel Amalia von Lasaulx. Der berättas till alla katolikers hugnad och stadfästelse i den påswista läran, att Melanchthon, Luthers vän och medhjelpare, på sin dödsbädd skall hafwa funnit det tryggare att dö i den gamla (katolska) kyrkan än i den nya (luterska)! Du må icke undra, om jag, när jag läste detta, tänkte: Det är då aldrig något nytt, som sker under solen.

Att många finnas, som försöka strämma de enfaldiga med det, att wi lära såsom Socinianerne, Swedenborgarne, rationalisterna o. s. w., det är ju icke att undra på. Gustwudsaken är emedlertid, att wi lära, såsom Guds ord lärar. Eller hwad synes dig? Om Socinianerna eller andra i något stycke lärt, såsom Guds ord lärar, menar du, att wi för deras skull stola bortläsa Guds ord? Nej, om och djefwulen lärde något, som wore sannt, så wille wi hålla den sanningen och icke för hans skull låta strämma oss derifrån. Men dem, som söka att med sådan strämsel förwirra de enfaldige, skall Gud döma.

Enligt många begäran komma inom kort i en serfild skrift att utgifwas de bref m. m., som stått att läsa på omslagen till Pietisten under åren 1867—1879.

Gud med oss!

Din
P. W.

Hos Pietistens Expedition requireras:

Guds ewiga frälsningsråd.

Betraktelser

af

P. Waldenström.

Första häftet, pris 50 öre.

Sos Pietistens Expedition, Stockholm, funna requireras följande arbeten:

Predikningar öfver de nya högmessotexterna.
 Första årg. Pris: häftad 6: 25; bun-
 den 8: 25; 9: 25; 9: 75; Andra årg.
 Fullständig i 2 delar. Pris: häftad
 6: 25; bunden 8: 25; 9: 25; 9: 75.
 Stycken af Lifwets ord. Pris: häft. 2 kr.;
 wälst band 2: 50; Kothb. 3: 25.
 Herren är from. Pris: häft. 1: 15;
 wälst band 1: 50; Kothb. 2 kr.; fint
 Kothb. med guldsnitt 3 kr.
 Kristi öfverkeppelserliga förbön. Pris: h.
 40 öre; wälst band 60 öre; fint
 Kothb. 1 kr.
 Stora äro Herrens verk. 35 öre.
 Fader vår. 25 öre.
 Guds barns trygghet och hopp. 25 öre.
 Guds Kam. 20 öre.
 Löfpenningen. 20 öre.
 Ingen annan är frälsning. 15 öre.
 Nåd för de förlorade. 12 öre.
 I Sonen är lifwet. 10 öre.
 Frälsning för alla syndare. 10 öre.
 Herren är frälsaren, v. b. 2 kr.; Kothb. 2: 50.
 Andliga sånger. Pris: wälst b. 45 öre;
 Kothb. 60 öre. Samma sånger med mu-
 sik i notskrift af H. Beyer, 75 öre.
 Melodierna i sifferskrift färdigt, 20 öre.
 Du behöfwer frälsas. 5 öre; paket om
 25 st. i omslag 1 kr.
 Här är ännu rum. 5 öre; paket om 25
 st. i omslag 1 kr.
 Si, jag står för dörren och klappar. 5 öre;
 paket om 25 st. i omslag 1 kr.
 Det skedde för dig. 5 öre; paket om 25
 st. i omslag 1 kr.
 Kom äfwen du. 5 öre; paket om 25 st.
 i omslag 1 kr.
 Du vill ju till himmelen. 5 öre; samma
 skrift i paket om 25 st. 1 kr.
 Han gick förlorad. 5 öre; paket om 25
 st. i omslag 1 kr.
 Blandade paket om 25 st. i omslag, 1 kr.
 Den af tron rättfärdige skall lesa. Af
 Swening Johansson. Pris: 10 öre.
 Om det lilla barnet Jesus, af Luther.
 Pris: 50 öre.
 Herren är mitt hus, af E. J. Ekman. Pris:
 90 öre; wälst b. 1: 20; Kothb. 1: 70.

Den lidande och korsfäste Kristus. Pas-
 sionsbetraktelser af E. J. Ekman.
 Pris: häft. 1: 25; w. b. 1: 65;
 Kothb. 2 kr.
 Det gjorde Gud, af E. J. Ekman. An-
 dra uppl. 25 öre.
 Trons lydnad. Betraktelser öfver 1 Moj.
 15: 1—4, af E. J. Ekman. Pris:
 25 öre.
 Minnen från hafwet, antedningar af en
 swenskt sjöman. Andra upplagan. Pris:
 25 öre.
 Herren är min herde, af Swening Jo-
 hansson. Pris: 25 öre.
 Mestbiset eller Guds barmhertighet mot
 de största syndare, af pastor Alfwe-
 gren. Pris: 25 öre.
 Döden är uppswulgen till seger. Betrak-
 telser af E. Långqwist. Pris: 25 öre.
 Ett ord i sinom tid. Afstedspredikan af
 E. J. Ekman. Pris: 10 öre.
 Guds frälsning, af Swening Johansson.
 Pris: 10 öre.
 Predikan på Kristi förklaring, af Alfwe-
 gren, 10 öre.
 Tiden är kort, af R. P. Pris: 10 öre.
 Barnpredikningar af Fr. Lundgren.
 Barnens prydna. Pris: 6 öre.
 Barnens bästa wän. Pris: 6 öre.
 Den rätte fadren. Pris: 6 öre.
 Barnens skyddswakt. Pris: 6 öre.
 De rättfärdiges wäg. Pris: 6 öre.
 De ogudaktiges wäg. Pris: 6 öre.
 Samma sex barnpredikningar i ett band,
 pris i w. b. 50 öre; i Kothb. 75 öre.
 Wet du hwad du wägar? af Fr. Lund-
 gren. Pris: 5 öre; paket om 25 st.
 i omslag 1 kr.
 Brevet wid grafwen, berättelse för barn.
 Öfversättning af Fr. Lundgren. Pris:
 25 öre.
 Missionen i England, en berättelse från
 åttonde århundradet. Pris: 50 öre.
 Wittnet 1877, af P. Waldenström och E.
 J. Ekman. Pris: kart. 3 kr.
 Wittnet 1878. Pris: kart. 3 kr.
 Wittnet 1879. Pris: kart. 1: 50.